

Naročnina za Jugoslavijo:
celoletno 180 din, za 1/2 leta
90 din, za 1/4 leta 45 din,
mesečno 15 din; za ino-
zemstvo: 210 din. — Pla-
ča in toži se v Ljubljani.

Časopis za trgovino, industrijo, obrt in denarnišvo

Uredništvo in upravnništvo
je v Ljubljani v Gregorči-
čevi ulici 23. — Rokopisov
ne vračamo. — Račun pri
pošt. hranilnici v Ljubljani
št. 11.953. — Tel. št. 25-52.

Izhaja vsak ponedeljek,
sredo in petek

Ljubljana, ponedeljek 4. januarja 1937

Cena posamezni
številki din **1.50**

Zadeva ljubljanske bolnišnice

Odbor akcije za razširjenje ljubljanske bolnišnice je objavil te dni obširno anketo, ki jo je priredil med najuglednejšimi našimi ljudmi v zadevi razširjenja ljubljanske bolnišnice. Od objavljenih izjav bi poudarili zlasti dve, ki sta sicer najkrajši, zato pa najgloblje segata v ves problem.

Pesnik Oton Župancič pravi: »Čudno, da je treba še naših besed, ko stvar že sama tako kriči!«

Dekan medicinske fakultete dr. Šerko pa pravi: »Človek res ne ve, kaj je občunjevo: ali razmere v ljubljanski državni bolnišnici ali pa dejstvo, da je potrebno toliko javnega hrupa, da se nekaj zgodi, kar se kot nujno mora zgoditi?«

In baš v tem je vsa stvar! Pri nas ni niti najbolj enostavna in najbolj nujna stvar dosegljiva, če se ne ogreje kar vsa naša javnost. Koliko izjav, koliko deputacij, koliko hrupa in razburjenja je bilo treba, da smo vendar enkrat prišli do tega, da dragocene knjige ne bodo ležale v zabojih v kle- ne bodo ležale v zabojih v kle- razpolago. In za teh borih 7 milijonov, kolikor bo veljala univerzitetna knjižnica v Ljubljani, se je morala vsa slovenska javnost razburjati leta in leta.

Prav nič takšnega razburjanja pa ni treba, kadar gre za univerzitetne objekte v Beogradu. Tam pa gre vse z lahkoto in nove visoke šole se ustanavljajo kar mimo grede. Sedaj zopet visoka trgovska šola za trgovino, kakor da zagrebška ne bi zadostovala za vso državo!

Sedaj treba zopet mobilizirati vso slovensko javnost, da bo vsaj polovičarsko rešeno vprašanje ljubljanske bolnišnice. Po dva, celo po trije bolniki morajo spati v eni postelji, na kirurškem oddelku so bili že smrtni primeri, ker je zrak že prenasičen z raznimi bolezenskimi kalmi, a niti ta, že obupna dejstva ne zadostujejo, temveč mora še vsa slovenska javnost kričati leta in leta, da se tem neznosnim razmeram napravi že enkrat konec.

Ko pa Slovenija še vedno zama opozarja na to obupno in kri- čeče stanje, pa se zida v Beogradu velika palača za državno tiskarno, ki bo veljala več ko 50 milijonov din. Ta palača je čisto nepotrebna, da ker sploh ni nobene potrebe, da država prevzame dela, ki jih opravljajo zasebna podjetja ceneje in boljše. Itak je v tiskarski stroki in danes tako močna kriza, da je že gospodarsko skrajno napačno, če sedanjo nadštevilnost tiskarn še povečuje. Tiskarnarji in grafični delavci so na to tudi že ponovno opozorili, toda vse zaman, pove- čanje državne tiskarne v Beogradu se forsira kljub temu še nadalje. In tako je mogoče, da je za palačo državne tiskarne brez vsega in takoj na razpolago 50 milijonov din in tudi več, za ljubljansko bolnišnico pa ni mogoče dobiti niti 10 milijonov.

Pri ljubljanski bolnišnici gre za življenje ljudi, pri državni tiskarni gre za prazno reprezentacijo, vrhu vsega za podjetje, ki državi sploh ni potrebno. A eno podjetje je v Ljubljani, drugo je v Beogradu, zato za bolj potrebno ni denarja, za manj potrebno pa je denar.

Toda zadeva ljubljanske bolniš-

nice ni samo osamljena zadeva, temveč je le ena najbolj kričečih. Podobne zadeve pa moramo doživljati kar neprestano in zaradi teh zadev je slovenska javnost že tako razočarana, da je že skoraj čudež, če je ohranila še nekaj onega idealizma iz popreobratnih in prejšnjih dni. Čim več pa je teh zadev, tem bolj prodira v slovensko javnost tudi prepričanje, da je treba pri nas razmere tako zelo izpremeniti, da takšne in podobne zadeve ne bodo več mogoče.

Te žalostne zadeve so že pri- gnale Slovenijo — in jo bodo še bolj — v tabor proticentralizma, ker je pač samo oni nesrečni cen- tralizem kriv, če nastajajo te za ju- goslovansko misel tako žalostne — zadeve. Lepo je, če se reče, da te- čejo vse reke na vzhod, toda če ne pride nad zapadne kraje ni- kdar noben dež, morajo vse reke usahniti. In ne bo nobena reka tekla več na vzhod, temveč samo prazne struge bodo govorile o ne- kdanjih lepih časih!

Danes smo že v tej dobi, ko te reke močno usihajo, še nekaj časa takšne politike ko doslej, še nekaj časa takšnega neupoštevanja tudi najbolj življenjskih potreb drugih pokrajin — pa bo katastrofa suhih strug tu! Od kje pa bodo potem jemali na vzhodu vodo?

Vsaj na to vprašanje si naj od- govore oni, ki mislijo, da smejo prezirati še nadalje tako važna vprašanja, kakor je vprašanje ljubljanske bolnišnice!

bo že enkrat posrečilo doseči, da se bo tudi pri nas upravljalo po istih modernih principih ko dru- god ali pa bo še naprej vsemo- gočna birokracija in vse ono, kar je z njo v zvezi. In vsa skepsa je na vse zadnje le v tem, ker se mo- ramo bati, da se je birokratizem že tako udobno vgnezdil, da ga sploh ni mogoče več pregnati z njegovega toplega mesta in ker nekateri mislijo, da bi se svet pod- rli, če ne bi bili pri vsaki donosni stvari vedno tudi oni poleg. Ali naj res imajo skeptiki prav?

Ni vzroka za optimizem

Naša oficialna gospodarska politika še vedno brez načrta

Ob novem letu je optimizem že skoraj zapovedan in bilo bi v res- nici prehudo, če bi ljudje vstopali v novo leto brez upanja na boljše čase. Zato se ni čuditi, če smo za novo leto čitali vse polno optimi- stičnih člankov. Toda kljub vsemu novoletnemu razpoloženju pa je bilo tudi precej pesimističnih opo- zoric, ki so predvsem izvirala iz strahu, da se pri nas po vseh tež- kih in številnih izkušnjah še ne bo začela voditi prava gospodar- ska politika. Ta skepsa zlasti pri bolj poučenih ljudeh prevladuje in zaradi te skepse je tudi vedno manj optimizma. Priznati pa je tudi treba, da je ta skepsa žal — še preveč utemeljena.

Da se je lani pojavilo v neka- terih pokrajinah zboljšanje, se mo- ramo zahvaliti le svoji stari sreči. Če ne bi bilo tako izredno slabe letine v Ameriki, bi sploh ne ve- deli kam s svojim žitom. In če ne bi bilo po vsem svetu oboroževa- nja in vedno večje vojne nevarno- sti, tudi z drugimi svojimi pro- izvodi ne bi mogli naprej. Tako pa nas je slučajna konjunktura rešila iz stiske in dokler se nam bo ta smehljala, bo tudi vse dobro. Ko pa mine ta srečni čas, pa nas bo po vsej verjetnosti zadela še težja kriza od prejšnje. Morali bi zato v povečani meri delati na to, da nam ostanejo od sedanje slučajne kon- junkture tudi trajni uspehi in v ta namen bi morali investirati v svoje gospodarstvo tudi znatne vsote, da bi postalo naše blago iskano in s tem dobilo dobro ceno tudi takrat, ko ne bo več tako ugodne konjunktura. Ali pa tako delamo? Prepuščamo besedo opti- mistom!

Mi nasprotno vidimo, da se vse naše gospodarsko življenje giblje naprej po istih potih, ko preje. Vsako oficialno pospeševanje te ali one gospodarske panoge se neha v povečanju birokratičnega aparata, novih obraznih in novih taksah. Ves efekt tega »pospeše- vanja« je ta, da ostane v jedru vse pri starem, le gospodarski ljudje morajo prenašati še malo več sit- nosti. Kakšne koristi ima n. pr. naše gospodarstvo od uvozne in izvozne kontrole? Da bi se zaradi tega izvoz uredil bolj sistematično ali da bi se preprečil uvoz nepo- trebnega blaga, more trditi samo tisti, ki sploh nima nobenega stika z gospodarskim življenjem. Ves uspeh kontrole izvoza in uvoza je le ta, da se je izvoz ko uvoz po- dražil.

In tako je z vsako dobro mislijo, z vsakim dobrim načrtom. S te- žavo doživljamo tudi ta ali oni dobri načrt svoje uresničenje, ko pa se to v resnici zgodi, je ta načrt či-

sto nekaj drugega, kakor pa se je prvotno glasil. Kakor hitro pride tudi najboljši predlog v prijem naše birokracije, že ga birokratič- na šablona izkvari v tej meri, da ni nikomur več podoben.

Zato ne udajajmo se nobenim praznim upom in zavedajmo se že enkrat, da je zboljšanje pri nas mogoče le po korenitih reformi. Na- šo upravo je treba rešiti iz dušeče- ga objema birokracije, in dokler se to ne zgodi, ni nobenega upanja na zboljšanje. Zato zahtevamo in po- navljamo vedno znova in znova, da treba gospodarskim ljudem omogočiti sodelovanje pri upravi države. Nikakor ne zahtevamo, da bi ti morali imeti kar odločilen vpliv, toda naj se ne dela proti njih nasvetom in željam, naj se vendar njih bogate izkušnje izko- ristijo. Če n. pr. predlagajo za- stopniki trgovcev v Podgorici, Ljubljani in Skoplju isto, potem je že s tem dovolj jamstva, da je njih predlog vsaj vsega upoštevanja vreden. In če pravijo zastopniki denarnih zavodov iz Zagreba, Beo- grada in Ljubljane, da ta in ta stvar ni dobra, potem je čisto go- tovo, da res ni dobra! Sploh ne more biti dobra, če zadeva na ta- ko splošen odpor.

Ves način postopanja v naši upravi je treba izpremeniti in ta izprememba se naj izvede s sode- lovanjem gospodarskih stanov iz vse države. Samo na ta način mo- remo dobiti vsaj nekaj jamstva, da se bo postopalo bolje.

In potem je treba napraviti velik gospodarski načrt za vso državo. Ta zahteva sicer ni nič no- vega in je bila izrečena že ponov- no, ker pa je od uresničenja še vedno tako daleč, kakor je bila, jo je treba pač znova in znova po- noviti. Vse naše gospodarstvo je danes odvisno le od slučajne kon- junkture. Danes bodo povsod forsirali gojitev konoplje, jutri se bo reklo saditi kaj drugega, da smo v večni nevarnosti hiperprodukcije na eni ter pomanjkanja na drugi strani. Ali je res preveč zahteva- no, če želimo že enkrat dobiti do- podrobnosti utemeljen načrt, kako je treba razdeliti našo agrarno proizvodnjo?

Podobne načrte potrebujemo za elektrifikacijo, za lesno gospodar- stvo, za rudarstvo, za pomorstvo, za železnice, za ceste, za denarni- štvo, itd., itd. Ne eden teh načrtov se ne more brez sodelovanja go- spodarskih ljudi izvesti! Ne eden teh načrtov ne bo dober, če bo iz- zvenel v oni znani šabloni, da daje nasvete o vsej zadevi čisto biro- kratični posvetovalni organ, fondu, ki se naj bi v ta namen zbiral, pa Beograd. Vseh tistih institucij, ki

so le za oči, ne potrebujemo, tem- več potrebujemo institucij, v ka- terih se bo res pridno, vestno in pametno delalo!

Pa še z eno resnico se bo treba sprijazniti. Sila Jugoslavije ni v Beogradu, temveč v vseh njenih pokrajinah. Zato tudi ne gre, da bi odločal le Beograd, pokrajine pa bi bile le dekoracija in davčni vir. Pokrajinam je treba dati so- odločujoč vpliv, dati jim možnost, da tudi same razvijejo vse svoje sile! Treba je zato naš nesposobni centralizem pokopati!

Vsa naša bodočnost je prav za prav odvisna od vprašanja, če se

Razvoj avtomobilizma treba pospeševati

Iz spomenice avtomobilskega kluba

Beograjska sekcija je poslala članom vlade in vsem odločujočim činiteljem daljšo in podrobno ute- meljeno spomenico o potrebi po- speševanja avtomobilizma. Iz spo- menice posnemamo naslednja, tudi za javnost pomembna dejstva.

Geslo današnje dobe je: **motori- zacija! Država, ki nima razvitega avtomobilizma, ki ne skrbi za motorizacijo, je nesposobna za obrambo.** Vse moderne države so temu primerno tudi uravnale svo- je postopanje. Nemčija, Anglija, Francija, Italija, Belgija, Bolgar- ska itd. so znižale ali čisto od- pravile carino na motorna vozila, trošarino na pogonska sredstva, takse in druge dajatve. Poleg tega izdajajo vse te države na pobudo svojih generalnih štabov milijarde za motorizacijo. Poleg tega grade posebne in razkošne avtomobilske ceste, da tudi na ta način pospe- šijo motorizacijo dežele. Posledica vseh teh ukrepov je, da je povsod število avtomobilov silno naraslo, in da so imele 1. 4. 1936 motornih vozil:

Francija	2.182.138
Anglija	1.990.650
Nemčija	1.104.000

Še pred nekaj leti pa je imela Nemčija komaj par stotisoč vozil. Vzrok je bil v tem, ker je vodila glede avtomobilov približno takšno politiko ko mi, dasi nas seveda v tej naši negativni točki ni mogla nikdar doseči. Ta njena politika je vladala do leta 1932. in posledice te politike in njene poznejše nove in moderne se kažejo v na- slednjih številkah:

Novih avtomobilov je bilo pri- javljenih v Nemčiji:		
leta		
1929	138.282	
1930	96.090	

1931	68.343
1932	48.276
1933	92.270
1934	150.000
1935	201.225
1936	300.000

Ne bomo tu še posebej opozar- jali, kako je zaradi te nove politi- ke narasla v Nemčiji proizvodnja avtomobilov in kako se je zaradi tega tudi znatno dvignilo vse go- spodarsko življenje.

Bencin je pri nas predrag!

Glede števila avtomobilov smo zadnja država na svetu, glede davčne obremenitve bencina pa prva. (Tako znašajo javne dajatve na kg čistega bencina v Španiji 0'81 din, v Angliji 2'16, Grčiji 3'2, Nemčiji 3'85, Češkoslovaški 3'85, Avstriji 4'22, Italiji 4'62, Bolgar- ski 5'57, Franciji 6'17 in v Jugo- slaviji 8 din.)

Posledica tega je, da vsi kupu- jejo majhne avtomobile, ki potro- šijo čim manj bencina. V primeru vojne bi se to tudi posebno težko občutilo. Napačno je, če se zanaša- mo, da imamo v državi 12.400 avtomobilov, ker polovica od njih je že prestara, druga polovica pa večinoma ne bi mogla vzdržati večjih naporov, ki bi bili v res- nem primeru potrebni.

Naše ceste so preslabe

Graditi treba začeti omrežje avtomobilskih cest. Pred 10 leti bi morali že s tem pričeti, sedaj pa je že zadnji trenutek!

Da se dvigne avtomobilizem, treba storiti naslednje:

1. Motorna vozila se morajo iz- brisati iz seznama luksuznih pred- metov.
2. Odpraviti treba vse trošarine,

Občni zbor

Društva trgovskih potnikov in zastopnikov v Ljubljani

bo v sredo, dne 6. januarja ob 9. dopoldne v veliki dvorani Trgovskega doma. Če občni zbor ob napovedani uri ne bi bil sklepčen, je pol ure kasneje drug občni zbor, ki je sklepčen ob vsakem številu članov.

Dnevni red obnega zborja je:

Otvoritev in poročilo predsednika, poročila: tajnika, blagajnika in revizorjev, volitev predsednika, 9 odbornikov in predsednika razsodišča ter dveh preglednikov, določitev članskih prispevkov, samostojni predlogi in slučajnosti.

Doma in po svetu

O pogajanjih za sklenitev prijateljskega pakta med Jugoslavijo in Bolgarsko je bilo izdano v Sofiji uradno sporočilo, ki med drugim pravi: Vlada kraljevine Bolgarske je pred kratkim predlagala jugoslovanski vladi sklenitev prijateljskega pakta med obema sosednjima in bratskima državama. V beograjskih uradnih krogih je bila ta ponudba sprejeta zelo simpatično. Ko je beograjska vlada konzultirala o tem še grško, romunsko, turško in češkoslovaško vlado in so se te izjavile za bolgarsko ponudbo, je jugoslovanska vlada sporočila, da sprejema z največjim veseljem bolgarsko ponudbo. Kakor hitro bodo urejena še nekatera čisto tehnična in formalna vprašanja, bo prijateljski pakt z Bolgarsko tudi podpisan.

Vest o sklenitvi prijateljskega pakta med Jugoslavijo in Bolgarsko je bila v Londonu sprejeta z veliko pozornostjo in velikim zadovoljstvom. »Daily Telegraph« piše, da bo pakt obsegal jamstvo o nedotakljivosti mej obeh držav. Nadalje piše list: »Sklep kralja Borisa, da sklene z Jugoslavijo prijateljski pakt, se more smatrati za pomemben preobrat ne samo za Bolgarsko, temveč za ves Balkan. Vse kaže, da je bila Bolgarska pod pritiskom Italije pripravljena, da sklene mir z Jugoslavijo v nadi, da

bo dobila zato politično in gospodarsko podporo. Nova italijanska politika prijateljstva do Jugoslavije je brez dvoma glavni motiv za spremembo dosedanjega bolgarskega stališča, kakor se to opaža tudi v težnji Madjarske, da zboljša svoje odnose z Jugoslavijo.«

Notranji minister dr. Korošec je imel na novega leta dan po radiu govor, v katerem je najprej konstatiral, da vlada v vsej državi »red in mir«, kakor se pravi po policijsko. Nato je govoril o občinskih volitvah, pri katerih da se je JRZ močno utrdila. Nove občinske uprave so tudi že prevzele svoja mesta in upanje je, da bodo vestno opravljale svoj posel. Vlada bi želela, da bi se pred razpisom občinskih volitev v mestne občine, ki bi bile oportune, izpremenila občinski volilni zakon v demokratičnem duhu. Toda na drugi strani je želja vlade, da bodo izdani tako imenovani politični zakoni v najboljši prijateljskem sodelovanju s Hrvati. Nato je prešel dr. Korošec na druga vprašanja in dejal, da kriminaliteta v narodu ne pada v tej meri, kakor bi bilo želeli. Krivda za to je v družbi. V boju proti komunizmu more vlada zabeležiti pozitiven uspeh. Žal pa ne velja to za intelektualce. Danes je že nekako moda, da so intelektualci levičarji. Smo proti liberalnemu individualizmu ter družabnemu anarhizmu, toda prav tako proti kolektivizmu, ki nas vodi v komunizem. V boju proti komunizmu bi morali vsi vlado podpirati.

Za zimsko pomoč Odboru v Beogradu je daroval kralj Peter 100.000 dinarjev, kneгинja Olga pa 20.000 dinarjev.

Prometna banka v Beogradu je sklenila, da zgradi v Zemunu tvornico za železno pločevino. Bajje bo ta tvornica največja v srednji Evropi.

Tvornica celuloze v Drvarju bo začela v januarju zopet poslovati. Zaenkrat bo zaposlenih v tvornici 800 delavcev, 1000 delavcev pa bo zaposlenih pri gozdni deli.

Washingtonska pomorska pogodba med velesilami je 1. januarja potekla. Pričakuje se zato nova splošna tekma v pomorskem oboroževanju.

Admiral nemške mornarice Forster je odstopil in je bil mesto njegova za vrhovnega poveljnika imenovan viceadmiral Karls.

Točno o polnoči, ko je ura odbila 12, je Francova artiljerija izstrelila 12 granat na Madrid. To je

bil Francov novoletni pozdrav španski prestolnici.

Odbor za obrambo Madrida poroča, da je do sedaj evakuiral iz Madrida pol milijona ljudi, žen, starcev in bolnikov ter 50.000 otrok.

Praško »Pravo lidu« poroča, da se je uprlo šest sto italijanskih vojakov, ki so na železniški postaji v Milanu zvedeli, da ne bodo poslani v Etiopijo, temveč v Španijo. »Nočemo v Španijo!« so klicali vojaki. Nato je bilo nekaj vojakov aretiranih, drugi pa so bili odvedeni v vojašnice.

Turški listi so začeli zelo ostro kampanjo zaradi neizpolnitve turške zahteve glede Aleksandrete.

Vodja narodnih socialistov v Gdanskem je izjavil, da Zveza narodov ne sme biti v letu 1937, več v možnosti, da bi se bavila z notranjimi razmerami v svobodnem mestu Gdansk. Z drugimi besedami se pravi to, da pripravljajo narodni socialisti še letos državni udar v Gdanskem.

Maršal Čangsulijan, ki je ujel Čangkajška, je bil obsojen na deset let ječe, takoj nato pa popolnoma pomiloščen, da je bila njegova kaznen le formalnost.

Dobave - licitacije

Komanda pomorskega arzenala v Tivtu sprejema do 11. januarja ponudbe za dobavo 5000 kg ječmena in do 22. januarja za dobavo železne pločevine.

Direkcija drž. rudnika Kreka sprejema do 11. januarja ponudbe za dobavo plošč za parne vode; do 18. januarja za dobavo 150 hrastovih pragov in 100 m³ hrastovega jamskega lesa.

Artilerijsko-tehnični zavod mornarice v Tivtu sprejema do 19. januarja ponudbe za dobavo raznih kemikalij.

Komanda mornarice kr. Jugoslavije v Zemunu sprejema do 15. januarja ponudbe za dobavo dizel-agregata.

LICITACIJE:

Dne 15. januarja bo pri ekonomskem oddelku generalne direkcije drž. železnice v Beogradu ofertna licitacija za dobavo grafitnih loncev in livarskega grafita, dne 16. januarja pa za dobavo platna za zavese za potniške vagoni.

Dne 21. januarja bo pri Upravi drž. monopolov v Beogradu ofertna

licitacija za dobavo ovojnega papirja za cigarete; dne 22. januarja za dobavo polkartona za potrebe markarnice.

(Predmetni oglasi so v pisarni Zbornice za TOI v Ljubljani na vpogled.)

Trgovinska pogajanja v letu 1937.

V l. 1936. je sklenila Jugoslavija 10 trgovinskih pogodb, in sicer: z Italijo, Grčijo, Romunijo, Nizozemsko, Turčijo, Češkoslovaško, Anglijo, Francijo in Madjarsko in tik pred izbruhom španske državljanske vojne še s Španijo. V l. 1937. se predvidevajo naslednja trgovinska pogajanja: z Italijo, da se sedanja provizorična pogodba nadomesti z definitivno, iz istega vzroka bodo tudi pogajanja s Francijo. Nadalje se bodo vodila pogajanja še z Združenimi državami Sev. Amerike, Nizozemsko, ker so se pojavile nekatere težkoče, s Švico in s Poljsko. Že v prvi polovici leta se bo tudi sestal nemško-jugoslovanski mešani odbor. Poleg tega se bodo vodila trgovinska pogajanja ob priliki sestankov gospodarskih svetov Male antante in Balkanske zveze.

Kdaj se bodo začela trgovinska pogajanja tudi z Argentino, z levantskimi državami, o tem beograjsko poročilo ne govori.

Radio Ljubljana

Torek, dne 5. jan. 12.00: Češka lahka glasba (plošče) — 12.45: Vreme, poročila — 13.00: Čas, obvestila — 13.15: Operni zbori (plošče) — 18.00: Kmečki trio (J. Gregorc, Fr. Nachförg, G. Stanko) — 18.40: Vzgoja in avtoriteta (doktor Stanko Gogala) — 19.00: Čas, vreme, poročila — 19.30: Nacionalna ura — 19.50: Predavanje akcije za razširjenje naše bolnice (primarij dr. Ivan Matko) — 20.00: Prenos iz Maribora. Sodelujejo: gđc. Jelka Igljeva, solistka marib. opere, Sancin, solist marib. opere, septet bratov Zivkov (umetniško vodstvo prof. Mirk) in šramel Močnik — 22.00: Čas, vreme, poročila — 22.15:

Daljne dežele v glasbenih slikah (plošče).

Sreda, dne 6. I.: 9.00: Čas, poročila — 9.15: Vesel jutranji pozdrav (plošče) — 9.45: Verski govor: Naši misijoni v Bengaliji — 10.00: Prenos cerkvene glasbe iz mariborske stolnice — 11.30: Otroška ura: Nastop Gašperčka — 12.00: Filmski debut v snegu (predavanje SPD) — 12.10: Instrumentalni duet (eg. Stanko Avgust in Petan France) — 12.45: Vreme, poročila — 13.00: Čas, obvestila — 13.15: Koncert Radijskega orkestra (po željah) — 16.00: Dekliška ura — 17.00: Kakšne koristi smo imeli od naših posojilnic (dr. Jože Basaj) — 17.20: Radijski orkester — 18.00: Trikrakljevski igra iz Mežiške doline. Predelal in za radio priredil Niko Kuret. Izvajajo člani rad. igralske družine. Sodelujejo: g. D. Kaškárov (harmonij), g. F. Bernard (flavta) in Akademski pevski kvintet — 19.00: Čas, vreme, poročila — 19.30: Nacionalna ura — 19.50: Predavanje akcije za razširjenje naše bolnice (primarij dr. Ješe) — 20.00: Prenos iz ljubljanskega opernega gledališča — Konec ob 23.

Četrtek, dne 7. I.: 12.00: Harmonika in citre (plošče) — 12.45: Vreme, poročila — 13.00: Čas, obvestila — 13.15: Godbe na pihala (plošče) — 14.00: Vreme, borza — 18.00: Pester spored (radijski orkester) — 18.40: Slovenščina za Slovence (dr. Kolarič) — 19.00: Čas, vreme, poročila — 19.30: Nacionalna ura — 19.50: Predavanje akcije za razširjenje naše bolnice (upravnik dr. Franc Gerlovič) — 20.00: Večer skladb Riharda Wagnerja. Sodelujejo: ga. Mila Kogojeva, gđc. Zvonimira Zupčeva in radijski orkester — 22.00: Čas, vreme, poročila, spored — 22.15: Plesi od davnih do današnjih dni (plošče) — Konec ob 23.

Petek, dne 8. I.: 12.00: Slovenski biseri (plošče) — 12.45: Vreme, poročila — 13.00: Čas, obvestila — 13.15: Schubert, Simfonija v h-molu (plošče) — 14.00: Vreme, borza — 18.00: Zenska ura: Versko naravna vzgoja v družini (gđc. Srečka Labernik) — 18.20: Pesnice za kratek čas (plošče) — 18.40: Francoščina (dr. Stanko Leben) — 19.00: Čas, vreme, poročila — 19.30: Nacionalna ura — 19.50: Zanimivosti — 20.00: Plošče — 20.30: Koncert Udruženja ljubljanskih konservatoristov (prenos iz Kranja) — 22.00: Čas, vreme, poročila — 22.30: Angleške plošče — Konec ob 23.

Umrl nam je včeraj zjutraj ob 2. uri v sanatoriju „Šlajmerjev dom“ naš dolgoletni, zvesti in zaslužni sodelavec, gospod

Josip Perme

prokurist

ki ga bomo ohranili v hvaležnem spominu.

Prosimo tihega sožalja.

Medič - Zankl, tovarna olja, lakov in barv, družba z o. z., lastnik Franjo Medič, Ljubljana

Ljubljana, dne 2. januarja 1937.